

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/946/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612210536
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6612210536.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky: Z. X., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. XX, T., zastúpenej JUDr. Adrianou Krpčiarovou, advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie M. Bela 2, 984 03 Lučenec proti odporcovi: V. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. J./XX, XXX XX R., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca, zastúpeného JUDr. Erikou Golskou, advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie T. G. Masaryka 29, 984 01 Lučenec, v konaní o zaplatenie 6 008, 16 € s prísl., o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č. k. 9C 226/2012-206 zo dňa 12. 06. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd rozhodol o trovách konania tak, že odporcovi voči navrhovateľke náhradu trov konania nepriznáva, zrušuje a v uvedenom rozsahu vracia vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 zák. č. 99/19632 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) s prihladnutím na ust. § 150 ods. 1 OSP tak, že odporcovi náhradu trov konania voči navrhovateľke nepriznáva. Zároveň zaviazal navrhovateľku zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Lučenec trovy štátu v sume 17 €, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že navrhovateľka podala na Okresnom súde Lučenec žalobu o zaplatenie 6 842 € s 9 % úrokom z omeškania počnúc dňom 01. 03. 2011 do zaplatenia. V žalobe uviedla, že dňa 09. 07. 2010 požiadala Poštovú banku, a.s., pobočka Lučenec o poskytnutie úveru vo výške 10 000 €. Poštová banka, a.s., jej poskytla úver vo výške 7 000 €. Úver si zobrala z toho dôvodu, že ju o to požiadal odporca. Dňa 16. 07. 2010 si vybrala zo svojho účtu hotovosť vo výške 6 500 €, ktorú odovzdala odporcovi. Dohodli sa tak, že on bude riadne a včas úver splácať. Odporca splácal úver pravidelne mesačne v splátkach po 119,20 € od 20. 08. 2010 do 28. 02. 2011, teda celkom zaplatil 7 splátok úveru a potom prestal splátky úveru platiť. V súčasnosti v prospech Poštovej banky, a.s. sú vykonávané zrážky z jej mzdy vo výške 104 € mesačne. Celkom ku dňu 20. 06. 2012 činia nezaplatené splátky úveru sumu 6 842 €, ktorú si voči odporcovi uplatňuje v tomto konaní sp. zn. 9C 226/2012. Zdôraznila, že úverovú zmluvu uzavrela len z toho dôvodu, že ju o to požiadal odporca, ktorý sa zaviazal úver splácať.

Na žalovanú sumu vydal dňa 08. 08. 2012 okresný súd platobný rozkaz č. k. 9 Ro 277/2012-15, proti ktorému podal odporca odpor. Odporca v odpore uviedol, že v čase keď navrhovateľka uzavrela zmluvu o úvere s Poštovou bankou, a.s. mali spolu milenecký vzťah. Navrhovateľka mala v tom čase finančné problémy, ktoré vznikali najmä v súvislosti s tým, že si brala úvery od nebankových inštitúcií. Žila v spoločnej domácnosti s partnerom, ktorý v tom čase nepracoval, takže finančné zabezpečenie rodiny znášala navrhovateľka sama. Navrhovateľke pomáhal, platil jej nákupy do domácnosti, dával jej finančné prostriedky v hotovosti. Taktiež sa stalo, že niekoľkokrát vyplatil splátku úveru, keď ho o to požiadala. Nežiadal vrátenie peňazí od navrhovateľky.

Okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, výsluchom svedkov, prečítaním zmluvy o úvere, ktorá bola uzavretá medzi Poštovou bankou, a.s. a navrhovateľkou, konfrontáciou medzi navrhovateľkou a odporcom, prečítaním pripojeného vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ Lučenec, Odbor kriminálnej polície, Lučenec, správami, ktoré vypracovala Poštová banka, a.s., s výpisom z účtu, prečítaním správy OTP Banka Slovensko, a.s., prečítaním správy Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku, prečítaním poistenej zmluvy č. 71713999, kde poistníkom bola A. V. a poisteným odporca, na základe čoho zistil, že zo žiadneho ustanovenia Zmluvy o úvere č. 5278552289 zo dňa 15. 07. 2010 nevyplýva, že by úver mal splácať odporca. K tvrdeniu navrhovateľky v žalobe, že medzi ňou a odporcom bola uzavretá dohoda v takom znení, že úver bude splácať odporca v splátkach po 119,20 € mesačne, počnúc dňom 20. 08. 2010, pričom odporca aj skutočne zaplatil 7 splátok úveru v období od 20. 08. 2010 do 28. 02. 2011, okresný súd uviedol, že navrhovateľka nepreukázala odovzdanie peňazí odporcovi, čo znamená, že neuniesla dôkazné bremeno, na preukázanie svojho tvrdenia, že uzavrela s odporcom zmluvu o pôžičke. Svedkyňa Q. H. a Z. S. vo svojej svedeckej výpovedi uviedli, že len od navrhovateľky vedeli, že peniaze odovzdala odporcovi, čo nepreukazuje, že zo strany navrhovateľky skutočne došlo k odovzdaniu peňazí získaných na základe zmluvy o úvere od Poštovej banky, a.s., odporcovi. Svedkyňa A. V. vypovedala tak, že jej vnuk - odporca peniaze od navrhovateľky neprevzal, nemala o pôžičke žiadne vedomosti. Keďže tvrdenia navrhovateľky preukázané neboli, okresný súd žalobu navrhovateľky zamietol, pričom konštatoval, že listinný dôkaz o tom, že navrhovateľka uzavrela zmluvu o úvere s Poštovou bankou, a.s., nemôže pri absencii ďalších dôkazov znamenať, že odporcovi takto získané peňažné prostriedky boli navrhovateľkou skutočne odovzdané. Pokiaľ ide o rozhodnutie o trovách konania okresný súd uviedol, že zástupkyňa odporcu vyčíslila trovy právneho zastúpenia, ktoré si odporca uplatňuje voči navrhovateľke v celkovej výške 4 638,14 €. Okresný súd, ale dospel k záveru, že odporcovi ako účastníkovi konania, ktorý bol v konaní úspešný náhradu trov konania neprizná a to z dôvodu okolností hodných osobitného zreteľa. Uviedol, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania prihliadol na konkrétne okolnosti prípadu a na blízky vzťah medzi navrhovateľkou a odporcom. Ďalej uviedol, že žaloba bola zamietnutá najmä z toho dôvodu, že navrhovateľka neuniesla dôkazné bremeno, ďalej uviedol, že navrhovateľka odporcovi zrejme finančne pomáhala, keďže bol nezamestnaný, následne trestne stíhaný a odsúdený rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 22T 274/2010 - 346.

Proti rozsudku okresného súdu sa do výroku o trovách konania odporca odvolal a v odvolaní uviedol, že podáva prostredníctvom svojej splnomocnenej právnej zástupkyne v zákonom stanovenej lehote s poukazom na ust. § 201 a nasl. OSP odvolanie proti výroku o nepriznaní náhrady trov konania a to podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ OSP. Uviedol, že nesúhlasí so záverom prvostupňového súdu, že na strane navrhovateľky sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa na to, aby navrhovateľka nemusela znášať náhradu trov konania, ktoré odporcovi v konaní vznikli. Zdôraznil, že žiada, aby odvolací súd právne posúdenie náhrady trov konania prvostupňovým súdom zvažil a uložil navrhovateľke povinnosť nahradiť mu trovy konania. Vzhľadom na všetky skutkové aj právne argumenty uvedené v podanom odvolaní s poukazom na ust. § 220 OSP navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C 226/2012-206 zo dňa 12. 06. 2014 vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania voči navrhovateľke a to tak, že výroková časť rozsudku bude znieť „navrhovateľka je povinná nahradiť odporcovi trovy konania v sume 4 881,51 € pozostávajúce z trov prvostupňového konania v sume 4 636, 14 € a trov odvolacieho konania v sume 245,37 €, na účet právnej zástupkyne odporcu JUDr. Eriky Golskej, advokátky so sídlom v Lučenci, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku“.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním odporcu podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd o trovách konania rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania voči navrhovateľke nepriznáva, podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) OSP zrušil a podľa odseku 2 citovaného ustanovenia vrátil vec okresnému súdu v uvedenom rozsahu na ďalšie konanie.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd o náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 OSP s prihliadnutím k ust. § 150 ods. 1 OSP tak, že odporcovi náhradu trov konania voči navrhovateľke nepriznáva, nie je správny.

Podľa ust. § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádza súd zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) alebo zo zásady zodpovednosti za zavinenie, či náhodu. Zásada zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) sa uplatňuje pri rozhodovaní o náhrade trov sporového konania. Len v sporovom konaní sa dá hovoriť o úspechu resp. neúspechu účastníka konania. Kritériom na priznanie nároku na náhradu trov konania je miera úspechu vo veci, ktorá sa zisťuje tak na strane navrhovateľa ako aj odporcu. Miera úspechu vo veci závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu, ktorý je vymedzený v žalobe. Podľa miery úspechu môže súd o náhrade trov konania rozhodnúť niektorým zo spôsobov upravených v ust. § 142 ods. 1 až 3 OSP.

Navrhovateľ je v žalobe úspešný vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak súd vyhovel žalobe v plnom rozsahu. Odporca má plný úspech vo veci, ak žaloba navrhovateľa bola v celom rozsahu zamietnutá. Účastník, ktorý mal plný úspech vo veci má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov, ktoré potreboval na uplatňovanie práva alebo na bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Táto všeobecná zásada úspechu vo veci môže byť prelomená aplikáciou ust. § 150 ods. 1 OSP, kde sa uvádza, že „ ak sú dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť“. Aj keď zákon okolnosti hodné osobitného zreteľa konkrétne neuvádza, neznamená to, že tým vytvára priestor na voľnú úvahu. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa musí súd vždy prihliadať na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania a všímať si aj okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. V danom prípade okresný súd odôvodnil aplikáciu ust. § 150 ods. 1 OSP tým, že medzi navrhovateľkou a odporcom bol blízky vzťah a že navrhovateľka zrejme pomáhala odporcovi. Takto vymedzené dôvody hodné osobitného zreteľa nepostačujú pre aplikáciu ust. § 150 ods. 1 OSP, pretože nezodpovedajú zmyslu a účelu citovaného ustanovenia. Aplikácia ust. § 150 ods. 1 OSP z dôvodov uvedených okresným súdom v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia nie je v danom prípade opodstatnená, pretože tvrdenie, že navrhovateľka pomáhala odporcovi nebolo v konaní preukázané, pričom slovná formulácia „navrhovateľka zrejme pomáhala odporcovi“ je sama osebe vyjadrením pravdepodobnosti uvedeného záveru, preto sa nemožno stotožniť so záverom okresného súdu, že aj keď mal odporca vo veci plný úspech, vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa pomenované okresným súdom v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku, nie sú dané podmienky na to, aby súd odporcovi náhradu trov konania priznal.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd odporcovi náhradu trov konania voči navrhovateľke nepriznal podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) OSP zrušil a podľa odseku dva citovaného ustanovenia vrátil vec okresnému súdu v uvedenom rozsahu na ďalšie konanie. V rámci ďalšieho konania okresný súd posúdi, či si právna zástupkyňa odporcu vyčíslila trovy konania v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a s prihliadnutím na požiadavku účelnosti vynaložených trov konania rozhodne okresný súd o náhrade trov konania, ktoré vznikli odporcovi v konaní s tým, že v novom rozhodnutí o trovách konania rozhodne v zmysle ust. § 224 ods. 3 OSP aj o náhrade trov odvolacieho konania.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.